

Internetový magazín Nedrážního republikového výboru
Odborového sdružení železničářů na www.osz.org

■ Školení funkcionářů NeRV	str. 3
■ Zvolení funkcionářů	str. 4
■ Zaznělo v diskuzi	str. 5
■ Co zajímá odbory	str. 6
■ O výchově a vzdělávání	str. 7
■ O zdraví...	str. 8
■ Dějiny železnice	str. 9
■ Sport	str. 10
■ Postřehy z cest	str. 11
■ Nejen pro řidiče	str. 11
■ Foto s celebritou a Toulky	str. 12
■ Blahopřejeme	str. 12

Na snímku zleva ministr dopravy ČR Dan Ťok, předseda představenstva Českých drah Pavel Krtek a generální ředitel SŽDC Pavel Surý

PRAHA SE STALA

HLAVNÍM MĚSTEM EVROPSKÉ ŽELEZNICE

NEDÍLNOU SOUČÁSTÍ ŽELEZNICE A JEJÍ INFRASTRUKTURY JSOU ODBORY – OSŽ

V Praze se sešli generální ředitelé (CEO) nejvýznamnějších evropských železničních společností a asociací na plánovaném summitu, aby diskutovali o aktuálních trendech v železniční dopravě. Summitu se účastnilo sedmáct šéfů drážních organizací. Pořadatelem této mezinárodní akce tentokrát byly České dráhy, a.s., a Správa železniční dopravní cesty, s.o.

Tato setkání se konají každoročně. Loni se summit uskutečnil ve švýcarském Luganu, před dvěma lety v Lisabonu a tentokrát se rozhodovalo mezi Prahou, Madridem a Stockholmem.

„Je to jedinečná událost pro Českou republiku, která se opakuje jednou za desítky let. Se-

tkání CEO železničních podniků představuje platformu pro diskusi o tématech, která řešíme napříč kontinentem. Jde zejména o otázku zvyšování ochrany cestujících před riziky terorismu, ale také o témata rozvojová, jako jsou zavádění jednotných systémů pro informování a odbavení zákazníků nebo zkvalitnění spojení východ–západ. Třeba mezi Prahou a Mnichovem, což by pomohlo zvýšení konkurenceschopnosti jak osobní, tak nákladní železniční dopravy,“ řekl předseda představenstva a generální ředitel ČD, a.s., Pavel Krtek, který je zároveň členem řídicího výboru Společenství evropských železničních společností (CER).

Generální ředitel Správy železniční dopravní cesty, s.o., Pavel Surý k tomu dodal: „Z po-

hledu správce infrastruktury považujeme za prioritní zvyšování úrovně zabezpečení provozu postupným zaváděním systémů GSM-R a ETCS. Implementací těchto technologií lze zabránit železničním nehodám s fatálními následky, případně tyto následky zmírnit. Samotný fakt existence a provozování systému ETCS je jedním z faktorů vedoucím ke zvýšení atraktivity a konkurenceschopnosti železniční dopravy. V současné době je těsně před dokončením úsek Břeclav–Brno–Česká Třebová–Kolín, dále realizujeme ETCS v úseku Petrovice u Karviné–Přerov–Břeclav a další úseky Kralupy nad Vltavou–Praha–Kolín a Přerov–Česká Třebová budou následovat.“

Pokračování na str. 2

PRAHA SE STALA

HLAVNÍM MĚSTEM EVROPSKÉ ŽELEZNICE

NEDÍLNOU SOUČÁSTÍ ŽELEZNICE A JEJÍ INFRASTRUKTURY JSOU ODBORY – OSŽ

Dokončení ze str. 1

Vybraná témata summitu

- ochrana před hrozbou terorismu – preventivní opatření, společné sdílení dat,
- propojení Evropy sever / jih – pro ČR je důležité zlepšení spojení východ / západ, například na linkách Praha – Mnichov a Praha – Berlín,
- jednotný informační a odbavovací systém – budování vzájemně kompatibilního systému informací a odbavení zákazníků,
- automatické vedení vlaků – cílem je zvýšení provozní bezpečnosti, snížení spotřeby elektrické energie a zajištění vyšší úrovně přesnosti železniční dopravy,
- ERTMS – evropský systém řízení železniční dopravy a ETCS – evropský vlakový zabezpečovací systém
- otevírání trhu železniční dopravy v Evropě, 4. železniční balíček,

● TEN-T – transferová dopravní síť, cílem je rozvoj koridorů základních sítí podle požadavků nařízení o TEN-T, a to s ohledem na hlavní překážky železničních nákladních koridorů.

Na programu byly rovněž dvě prezentace od renomovaných světových konzultačních společností, a to o dopadu globálních trendů, jako jsou oteplování, růst populace či masivní migrace, na byznys železniční dopravy, a také o nových evropských pravidlech o ochraně osobních dat.

„Jedním z vážně diskutovaných témat je ochrana cestujících a železnice před hrozbou terorismu. Systémů na její posílení je celá řada, včetně sofistikovaných kamerových systémů, bezpečnostních rámů či detektorů výbušnin. Další možností je povinný registr cestujících,“ upozornil na jeden z aktuálních problémů železnice Pavel Krtek a dodal: „České dráhy se této diskuse účastní a považují téma bezpeč-

nosti za mimořádně závažné. Opatření pro její posílení však mohou zároveň snížit konkurenceschopnost železnice. Ve chvíli, kdy budeme po zákaznících vyžadovat bezpečnostní kontroly nebo jejich osobní údaje, velmi pravděpodobně jich část ztratíme. Najít pro veřejnost přijatelné řešení je proto obtížné.“

Další diskuse se vedla na téma regulace a pravidla ze strany Evropské komise. „Příkladem jsou přísné technické normy, evropský vlakový zabezpečovací systém ETCS, tiché brzdy, obnovitelné zdroje energie atd. Tato opatření na jednu stranu vedou ke zvýšení bezpečnosti provozu, snížení hluku, ochraně životního prostředí, na straně druhé však zatěžují ekologickou železnici náklady, které silniční dopravci nemají. Železnice by se tak mohla stát nekonkurenceschopnou. I o tom je potřeba se bavit,“ uzavřel Pavel Krtek.

Mgr. Petr Štáhlavský
tiskový mluvčí ČD

Nově zvolení funkcionáři závodních výborů OSŽ, a ti kteří se v uplynulých třech letech nezúčastnili školení s pracovní právní tematikou, hlašte se na školení pořádané Ú OSŽ v uvedených lokalitách:

04.10. až 06. 10. 2017 Hotel Ostrý – Železná Ruda
18.10. až 20. 10. 2017 Hotel Lesní chata – Kořenov

A hospodáři, kteří se nezúčastní školení na Ostružné, využijte možnosti školení na Prudké:

18.10. až 20.10. 2017 Hotel Lesní chata – Kořenov

VZDĚLÁVACÍ AKTIVITY OSŽ VE II. POLOLETÍ ROKU 2017

Ústředí OSŽ je předložen návrh termínů seminářů (školení), které budou organizovány na základě požadavků a potřeb funkcionářů ZV ZO OSŽ. Zvýšená pozornost bude věnována funkcionářům nově zvoleným, kteří dosud žádné školení neabsolvovali.

Semináře (školení) jsou určeny pro hospodáře a pro členy RK ZO OSŽ, pro funkcionáře, kteří v ZV ZO OSŽ zabezpečují činnost na úseku BOZP, pro předsedy, místopředsedy a členy ZV ZO OSŽ, případně i pro nové členy jednotlivých Výborů OSŽ.

SEMINÁŘE BUDOU ZAMĚŘENY NA JEDNOTLIVÉ PROBLEMATIKY A AKTUÁLNÍ ZMĚNY V DANÝCH OBLASTECH:

04. 10.–06. 10. 2017 Hotel Ostrý – Železná Ruda

Gestor: JUDr. Petr Večeř

Třídenní seminář pro nově zvolené předsedy, místopředsedy a členy ZV ZO OSŽ se zaměřením na pracovní právní problematiku, problematiku předpisů souvisejících, prováděcích, vnitřních předpisů OSŽ a vnitřní podnikovou činnost apod.

děch, vnitřních předpisů OSŽ a vnitřní podnikovou činnost apod.

05. 10.–07. 10. 2017 RZ Ostružná

Gestor: Bc. Renata Dousková

Seminář pro funkcionáře ZV ZO OSŽ - NeRV OSŽ k problematice BOZP, hospodaření a vnitřní podnikové činnosti apod.

11. 10.–13. 10. 2017 RZ Prudká u Tišnova

Gestor: Zdeněk Görner

Třídenní seminář pro nově zvolené hospodáře, členy RK ZO OSŽ, případně i předsedy ZV ZO OSŽ v problematice hospodaření a účetnictví ZO OSŽ.

18. 10.–20. 10. 2017 Hotel Lesní chata – Kořenov

Gestor: JUDr. Petr Večeř

Třídenní seminář pro nově zvolené předsedy, místopředsedy a členy ZV ZO OSŽ se zaměřením na pracovní právní problematiku, problematiku předpisů souvisejících, prováděcích, vnitřních předpisů OSŽ a vnitřní podnikovou činnost apod.

23. 10.–27. 10. 2017 RZ Prudká u Tišnova

Gestor: JUDr. Petr Kožmín

Týdenní seminář pro funkcionáře ZV ZO OSŽ působící na úseku BOZP, kteří dosud žádným školením neprošli, případně absolvovali toto školení již před delší dobou.

Chata OHL v Ostružné

Hotel Ostrý v Železné Rudě

Hotel Lesní chata v Kořenově

Zvolení funkcionáři – zástupci nedrážních ZO OSŽ

Volby zástupců do orgánů OSŽ

Návrh na předsedu NeRV a místopředsedu OSŽ – Bc. Renata Dousková.

Návrh na předsedu NeRV a místopředsedu OSŽ – **Bc. Renata Dousková.**

Po tajné volbě během polední přestávky zjistila volební komise ve složení Magdalena Stránská, Vlastimil Němec a Oldřich Lošťák tento výsledek: pro 41 (82%) delegátů, proti sedm a dva volební lístky byly neplatné.

Návrh na předsedu NeRV a místopředsedu OSŽ – **Luděk Šebrle.**

Po tajné volbě během polední přestávky zjistila volební komise ve složení Magdalena Stránská, Vlastimil Němec a Oldřich Lošťák tento výsledek: pro sedm delegátů, proti 41 a dva volební lístky byly neplatné.

Jako **odborný zaměstnanec** v gesci NeRV byl veřejným hlasováním zvolen dosavadní místopředseda OSŽ a předseda NeRV **Miroslav Novotný.**

Pro návrh bylo 45 delegátů z padesáti přítomných, proti návrhu čtyři, zdržel se jeden.

Zástupci členů nedrážních základních organizací do Ústředí OSŽ

Karel Šimáček, AŽD Praha, s.r.o. závod Brno,

Pavel Štiller, LEGIOS, a.s.,

Bc. Renata Dousková, současná tajemnice NeRV OSŽ,

Miroslav Novotný, současný místopředseda OSŽ, předseda NeRV OSŽ

Veřejné hlasování dopadlo takto: pro 46 delegátů, proti čtyři.

Náhradníci do Ú OSŽ

Oldřich Sobol, OHL ŽS Brno EES,

MUDr. Gabriela Ritterová, DZ poliklinika Olomouc.

Při veřejném hlasování bylo pro 48 delegátů, zdrželi se dva.

Kandidát do RK OSŽ

Tomáš Šlachta, OHL ŽS Brno, divize Ostrava.

Při veřejném hlasování bylo pro 48 delegátů, zdrželi se dva.

Volba 18 delegátů VII. sjezdu OSŽ

Vlastimil Němec, ZO OSŽ ŽPSV Uherský Ostroh,

MUDr. Gabriela Ritterová, ZO OSŽ DZ poliklinika Olomouc,

Martin Semirád, ZO OSŽ RYKO Děčín,

Oldřich Sobol, ZO OSŽ OHL ŽS Brno EES,

Luděk Šebrle, ZO OSŽ OSŽ – Ú,

Petr Dvořák, ZO OSŽ SKANSKA ŽS, Praha

Jana Múcková, ZO OSŽ DZ, poliklinika Olomouc,

Tomáš Šlachta, ZO OSŽ OHL ŽS, divize Ostrava,

Magdalena Stránská, ZO OSŽ CZ LOKO, Č. Třebová,

Petr Tomandl, ZO OSŽ CZ LOKO Č. Třebová,

Jaroslav Buroň, ZO OSŽ AŽD Praha, m.z. Olomouc,

Roman Kubeš, ZO OSŽ AŽD Praha, z. s. Olomouc,

Martin Pšegrocký, ZO OSŽ LEGIOS, Louny,

Jiří Marek, ZO OSŽ LEGIOS, Louny,

Pavel Hickl, ZO OSŽ EŽ Praha,

Ing. Irena Procházková, ZO OSŽ Drážní úřad,

Stanislav Knejp, ZO OSŽ ČSKD INTRANS,

Oldřich Lošťák, ZO OSŽ SOŠT Olomouc

Náhradníci na VII. sjezd OSŽ, volení Konferencí nedrážních základních organizací

Ing. Milan Konta, ZO OSŽ AŽD Praha,

ŘS, Stanislav Brož, ZO OSŽ LEGIOS, Louny,

Zdenka Prucková, ZO OSŽ DZ, poliklinika Olomouc,

Josef Péli, ZO OSŽ Železniční

stavitelství, EMD, **Rudolf Rozbořil**, OHL ŽS, AZ servis a doprava.

Při veřejném hlasování bylo pro návrh 48 delegátů, proti návrhu dva.

Návrh do komisí VII. sjezdu OSŽ

Volební – MUDr. Gabriela Ritterová,

Mandátová – Pavel Štiller,

Návrhová – Karel Šimáček.

Při veřejném hlasování bylo pro návrh všech padesát delegátů.

Členové VII. sjezdu OSŽ, kteří se vzhledem k vykonávaným funkcím automaticky zúčastní

Miroslav Novotný, Karel Šimáček, Josef Šlachta, Bc. Renata Dousková, Pavel Štiller.

Potvrzení účasti stávajících členů orgánů OSŽ na základě usnesení Ú OSŽ

Při veřejném hlasování a potvrzení bylo pro 47 delegátů.

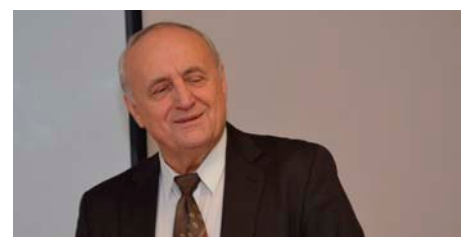
Zápis, zvukový záznam a videozáznam, včleně fotodokumentace z konference nedrážních základních organizací provedli Milan Sedlák a Jan Buchta, zápis ověřili MUDr. Gabriela Ritterová a Miroslav Novotný.

Nově zvolená místopředsedkyně OSŽ a předsedkyně NeRV Bc. Renata Dousková poděkovala delegátům konference za projevovou důvěru a vyjádřila snahu nadále odborně profesionalizovat NeRV, aby účinně hájil své členy a aby úzce spolupracoval s ostatními sekcemi a odděleními v OSŽ, neboť jediné silné odbory jsou schopny jednat s vládními orgány, a to na jakékoliv úrovni. Je přesvědčena, že vzájemnou spoluprací se to podaří.

Zástupci členů nedrážních základních organizací v Ústředí OSŽ

Bc. Renata Dousková

Miroslav Novotný

Karel Šimáček

Pavel Štiller

Pracovní předsednictvo konference tvořili místopředseda OSŽ a předseda Nedrážního republikového výboru Odborového sdružení železničářů Miroslav Novotný, tajemnice NeRV OSŽ Bc. Renata Dousková a Pavel Štiller z LEGIOS LOCO,a.s., který jednání konference nedrážních základních organizací OSŽ řídil.

Mandátovou komisi tvořili Oldřich Sobol z OHL ŽS Brno, EES, Marie Zahradníčková ze SKANSKA ŽS a Dagmar Halámková z DZ, poliklinika Ostrava.

Návrhovou komisi tvořili Karel Šimáček z AŽD Praha, z. Brno, MUDr. Gabriela Ritterová z DZ, poliklinika Olomouc a Martin Semirád z RYKO Děčín.

V diskuzi vystoupil JUDr. Petr Večeř, kandidát členů nedrážních ZO na předsedu OSŽ

Vážené delegátky, delegáti, vážení hosté,

dovolte, srdečně Vás pozdravit a popřát zdar jednání této konferenci Nedrážních základních organizací OSŽ.

Toto své vystoupení v tomto duchu jsem ani nepředpokládal, ale byl jsem určitým způsobem vtažen do Vašeho dění. 3. 5. 2017 v 07:00 hodin ráno mi zde přítomný Miroslav Novotný, předseda NeRV OSŽ a místopředseda OSŽ, telefonicky oznámil, že mě členové NeRV OSŽ na svém jednání předcházejícího dne, tj. 2. 5. 2017 navrhli jako kandidáta na předsedu OSŽ. Tímto byl splněn jemu uložený úkol – bezprostředně mne o tomto informovat (bylo to natolik bezprostřední a rychlé), že mne o této tzv. zásadní věci informovali jiní a to neoficiálně. Následně byla tato informace 3. 5. 2017 cca v 10:00 hodin (opět bez mého vědomí) zveřejněna na webových stránkách OSŽ. Já jsem se k tomuto dodatečně na webu OSŽ vyjádřil, že: „Uvedeného jednání jsem se neúčastnil, nebyl jsem na něj pozván, tento návrh byl NeRVem OSŽ proveden bez mého vědomí a nebyl jsem o něm předem informován.“

Stanovy OSŽ ve svém článku 9 bodu 1) konstatují, že člen OSŽ má tato práva: mj. „... volit a být volen do všech orgánů OSŽ.“ Naproti tomu v čl. 9 bodu 6) Stanov OSŽ je upraveno právo člena OSŽ - „... osobně se účastnit jednání v případech, kdy příslušný odborový orgán projednává jeho činnost a chování a rozhoduje o jeho nárocích, právech a povinnostech ... Příslušný odborový orgán je povinen jej k tomuto jednání prokazatelně pozvat s výjimkou případu, kdy člen vyjádřil předchozí písemný souhlas s jednáním bez jeho přítomnosti.“ Zde byly Stanovy OSŽ výše uvedenou činností NeRV OSŽ porušeny.

Na jednání Představenstva OSŽ dne 9. 5. 2017 byla tato věc řešena, bylo vyjádřeno pohoršení nad takovýmto postupem NeRV OSŽ (kandidatura bez mého vědomí a souhlasu) a vysloveno očekávání, že se mi předseda NeRV OSŽ omluví. Miroslav Novotný se mi omluvil za nevhodnou

formu prezentace kandidatury v médiích a odvolal se na Volební řád OSŽ, který takovou kandidaturu umožňuje. Na tomto místě dovoluji jednoznačně a kategoricky reagovat – Volební řád OSŽ toto neumožňuje a ani umožňovat nemůže, protože tento INA v působnosti OSŽ je nižší právní síly než samotné Stanovy OSŽ a nemůže být tedy s nimi v rozporu.

Dále Miroslav Novotný na Představenstvu OSŽ přislíbil, že NeRV OSŽ přijme patřičná opatření a přislíbil poskytnout mně požadované zápisy z jednání (z NeRV OSŽ a Přípravného výboru KNZO OSŽ) a pozvánku na tuto konferenci. Pozvánku jsem obdržel dne 9. 5. 2017 a zápisy z jednání až 6. 6., resp. 7. 6. 2017, tedy až téměř po měsíci.

Nedokážu si představit, co bylo myšleno, že NeRV OSŽ přijme „patřičná opatření“, možná to, že vše bylo opakované a opět bez mého vědomí a komentáře zveřejněno, tentokrát však ve čtrnáctideníku Obzor a opět jsme byly svědky bezprecedentního porušování Stanov OSŽ tzv. v mém přenosu.

K zápisům z jednání z NeRV OSŽ a Přípravného výboru KNZO OSŽ mohu jen sdělit, že bohu-

žel jsem v nich nenašel nikoho, komu bych mohl se vši vážností poděkovat za projevenou důvěru, protože jsem nikoho takového v předložených písemnostech neidentifikoval. Pak ale zůstává nezodpovězenou otázkou, komu a čemu toto vše mělo posloužit a prospět? Odpovězte si prosím sami.

Kandidatura mé osoby byla provedena v rozporu se Stanovami OSŽ, přijmout ji nemohu, protože bych tím jen legitimizoval (tedy uznal jeho platnost) přijaté usnesení NeRV OSŽ ze dne 2. 5. 2017, které bylo přijato v rozporu s čl. 9 bodem 1 a 6 Stanov OSŽ, v platném znění, tedy neplatně a to ještě údajně jednohlasně.

Vážené delegátky, delegáti, dovoluji si Vás zdvořile požádat, dodržujeme Stanovy OSŽ jako základní stavební kámen naší činnosti, jako nepřekročitelný axiom a navíc prosím neprezentujeme svoji vlastní neprofesionalitu, neodbornost a neschopnost v médiích, i když pouze svazových.

Dovoluji si Vám, váženým delegátkám a delegátům této konference při vši objektivitě, korektnosti a účtě k Vám doporučit – podpořte někoho z již schválených nebo budoucích kandidátů na předsedu OSŽ, podpořte toho, kdo bude pro OSŽ přínosem, bude sjednocovat a pozitivně rozvíjet náš svaz, ale i respektovat Vaše specifické požadavky nedrážních ZO OSŽ. Časový a legislativní prostor máte k dispozici.

Děkuji za pozornost!

Poznámka redakce:

Na základě vyjádření JUDr. Petra Večeře, KNZO neodsouhlasila a stáhla jeho kandidaturu na předsedu OSŽ a schválila návrh, aby delegáti KNZO na VII. sjezdu OSŽ volili podle vlastního uvážení (viz. usnesení KNZO).

ČEHO SE BOJÍ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA?

Kvůli novele zákoníku práce, kterou projednává Sněmovna, hrozí podle Hospodářské komory (HK) zkrácení dohod o pracovní činnosti. Shodují se na tom podle jejího prezidenta Vladimíra Dlouhého i zaměstnavatelé. Zaměstnanci rovněž mohou přijít o benefit práce z domova. Problémem je podle komory také zavedení pátého týdne dovolené i v soukromém sektoru. Dle odborářů však současná novela reaguje na požadavky praxe a evropské směrnice.

„Novela zákoníku práce nejenže nepřináší slibovanou flexibilitu pracovních vztahů, naopak dojde k jejímu snížení. Příkladem jsou dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, kde se zavádí nové evidenční povinnosti a zpřísňují se pravidla odměňování, která atraktivitu těchto dohod v praxi významně omezí,“ upozornil prezident HK Vladimír Dlouhý.

Dohoda o pracovní činnosti (DPC) aktuálně umožňuje zaměstnavatelům zejména v sezónních oborech, jako je cestovní ruch či pohostinství, modelovat pracovní dobu zaměstnance tak, aby nepřesáhla 20 hodin týdně v období 52 týdnů. Nově se má toto období zkrátit na polovinu, tedy 26 týdnů.

„Tím by DPC pro mnohé zaměstnavatele zcela ztratila svůj význam,“ doplňuje Dlouhý.

Navíc nová povinnost evidovat a rozvrhovat práci zaměstnancům vykonávajícím práci na základě DPC i DPP je podle Hospodářské komory komplikovaná a administrativně náročná, až je v praxi téměř neaplikovatelná.

Zánik hrozí ale i mezi zaměstnanci oblíbené práci z domova, tzv. home office. Důvodem je administrativa spojená s náhradou podílu nákladů zaměstnance, zajištění bezpečnosti práce či nově povinnost zaměstnavatele poskytnout zaměstnanci právo setkávat se s ostatními zaměstnanci na pracovišti.

Přítom model „vstanu a jdu na osm hodin do práce“ by se měl podle Dlouhého logicky postupně opouštět, alespoň v některých oborech.

„Doma samozřejmě nepracuje slévač u tavicí pece,“ doplnil s nadsázkou na tiskové konferenci, která se konala 1. března.

Komora zároveň provedla odhad, kolik zaměstnavatele bude stát zavedení povinného pátého týdne dovolené.

„Pátý týden dovolené zvýší náklady na práci, tím pádem to povede k vypovězení zakázek,“ varovala viceprezidentka HK Irena Bartoňová Pálková.

Při výpočtu analytici mimo jiné vycházeli jednak z čísel ČSÚ a ministerstva financí týkajících se celkového objemu mezd a platů vyplácených zaměstnancům, tak i návrhu státního rozpočtu na rok 2017, čímž mohli odhadnout celkový objem mezd vyplácených v podnikatelském sektoru.

Z lednového průzkumu firmy Trexima pak také převzali zjištění, že již dnes mezi zaměstnavateli poskytuje týden dovolené navíc na 34,4 procent firem. Finální výsledek činí 28

miliard korun ročně, který přihlíží k výši pojistných odvodů, které zaměstnavatelé platí vedle samotných hrubých mezd.

Odbory však pátý týden obhajují. *„Není možné, aby pět týdnů dovolené měli ze zákona jen zaměstnanci státního sektoru, a v privátní sféře si pátý týden dovolené mohou sjednat pouze v kolektivní smlouvě. To je jednoznačná diskriminace, vážné narušení rovnosti,“* řekla mluvčí Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS) Jana Kašparová.

DPC podle ní novela jen dává do souladu s evropskou směrnicí o úpravě pracovní doby.

Novela zákoníku práce nicméně podle HK nepřináší podstatné koncepční změny. Naopak má potenciál zvýšit administrativní záťaž zaměstnavatelů. Zkrátka ji Vladimír Dlouhý považuje za zbytečnou.

S tím souhlasí i zástupkyně zaměstnavatelů, Ivana Šturmová ze společnosti ČEZ, což Novinkám potvrdila. I ohledně práce z domova podle ní v současnosti vše funguje.

„Lidé se sami dohodnou se zaměstnavateli o podobě a délce své práce, stejně tak na hodinách, kdy musí být u počítače a na telefonním příjmu,“ uvedla.

Viceprezidentka HK míní, že je to vlastně takové strašení zaměstnanců, že budou potřebovat každou chvíli ochranu. Jde to podle ní i proti principu rodičovské.

„Evropská unie se snaží podporovat flexibilitu práce i ochranu zaměstnanců. ČR si z toho vzala jen tu ochranu,“ uzavřela.

KDO JE TO VRCHOLOVÝ ŘÍDÍCÍ ZAMĚSTNANEC?

Chystaná novela zákoníku práce (ZP) zavádí termín vrcholový řídicí zaměstnanec. Půjde o vedoucího zaměstnance přímo odpovědného statutárnímu orgánu se stanovenou mzdou od 75 tisíc Kč. Bude to tak v případě jeho písemné dohody se zaměstnavatelem na zřízení této pozice. Pokud se novela ZP schválí v blízké době, mohla by tato novinka platit již od 1. července.

ZP dosud zvláštní kategorii vrcholových řídicích zaměstnanců, kteří řídí své přímo podřízené vedoucí zaměstnance, nijak neupravoval. Nově budou mít možnost rozvrhovat si pracovní dobu až do rozsahu 48 hodin týdně sami, a to i na dny pracovního klidu. Jde o maximální rozsah pracovní doby bez rozlišování mezi stanovenou týdenní pracovní dobou a prací přesčas.

Vrcholový řídicí pracovník rovněž nebude muset vykazovat evidenci své odpracované doby. Nemusí ji mít ani rozvrženou do směn.

Cílem této změny je reflektovat potřebu ji-

ného pracovního režimu této specifické skupiny zaměstnanců, kde se klade důraz na flexibilitu.

Zavedení tohoto pojmu do české legislativy odráží praxi, kdy si vrcholoví manažeři standardně rozvrhují práci sami.

Určitým vyvážením možnosti samostatného rozvržení pracovní doby je ztráta nároku na příplatek za práci ve svátky, práci o víkendech či práci přesčas. Ta se podle advokátní kanceláře navíc při absenci pevné pracovní doby zjišťuje nesnadno. Větší komplikace však firmám změny přinést nemají.

Docházkové systémy fungují v řadě velkých společností a praxe naznačuje, že nová úprava odpovídá zaběhlému průběhu. Pro interní procesy firem a nastavení personálních systémů by tato legislativní změna tedy neměla představovat zásadnější komplikaci. Vše lze dnes ve firmách nastavit individuálně a spravovat třeba prostřednictvím mobilního telefonu.

Vrcholový řídicí pracovník zároveň nebude mít nárok na výplatu náhrady mzdy za osobní překážky v práci s výjimkou za dovolenou a dobu pracovní neschopnosti.

S ohledem na stále probíhající diskuzi zákonodárců nad hranicí mzdy 75 tisíc korun (původně byla dokonce 100 tisíc korun) lze podle vyjádření Komory právní odpovědnosti (KPO) očekávat, že se hranice nejnižší mzdy dosahované v kalendářním měsíci bude ještě měnit. V současné době jsou však již tendence snížit hranici na 60 tisíc, a to proto, že pro zaměstnance menších a některých středních zaměstnavatelů je tato hranice mzdy nedosažitelná.

Ze zkušenosti zástupců středních a větších zaměstnavatelů, některých zástupců Senátu či Státního úřadu inspekce práce nicméně vyplývá, že institut vrcholového řídicího zaměstnance v podobě navrhované novelou zřejmě nebudou zdaleka využívat všichni.

OD STAROVĚKU PO SOUČASNOST

3. ČÁST

Vážení čtenáři,

dnes dokončím povídání o tom, jak se rozvíjela výchova, vzdělávání a školství v Českých zemích. Minule jsem skončil v okamžiku „Vítězného února 1948“, kdy mimo jiné dochází k velkým změnám a odklonu od demokratizace v našem školství. V tomto roce vstupuje v platnost Zákon o jednotné škole, který prodlužuje dosavadní osmiletou povinnou školní docházku na devítiletou. Dochází k celorepublikovému sjednocení školské struktury a ke sjednocení požadavků na žáky stejného věku. Základním výchovně vzdělávacím cílem se stává politicky uvědomělý občan lidově-demokratického státu, ochránce vlasti, zastávající pracujícího lidu a socialismu.

Prvních pět ročníků základního devítiletého vzdělávání se organizuje v národních školách, tři roky následně ve střední škole a poslední rok povinné školní docházky se poprvé přesunuje na další typ škol, jako jsou učňovské školy, odborné školy a gymnázia. Ano – čtete dobře, 6. – 8. ročník základní školy je považován za střední školu. Jedná se o model převzatý ze SSSR.

Tento experiment má však pokračování. V roce 1953 je schválen další zákon „Zákon o školské soustavě a vzdělávání učitelů“. Školská docházka se zkracuje zpět na 8 let. V osnovách vzdělávání pro základní školy však je ukotveno učivo, které dle předchozí koncepce bylo rozloženo do devíti let. Zcela logicky dochází k výraznému zhoršení stavu vzdělávání na školách. Nejspíš, aby se nám to nepletlo, tak všech osm let základní školy bylo dle tohoto zákona nazýváno střední školou. Zejména z důvodu ideologických byla dle tohoto zákona zrušena gymnázia – střední školy se všeobecným vzděláním. Jako zdůvodnění byly tehdy uváděny potřeby průmyslu a výroby ČSSR, vytvoření dostatečného množství personálních rezerv. Dalším nešťastným krokem tohoto zákona bylo zrušení Pedagogických fakult. S tímto problémem se v podstatě české školství vyrovnává dodnes. Pro výuku na 1. stupni základních škol postačovalo učitelům pouze studium na odborné škole. Pro výuku na 2. stupni pak postačovalo dvouleté studium na vyšší odborné škole a pro výuku na třetím stupni škol pak postačovalo studium na vyšší pedagogické škole. Naštěstí byl tento tristní stav ukončen v roce 1959 a znovu byly otevřeny pedagogické fakulty.

V roce 1960 nastupuje v platnost „Zákon o soustavě výchovy a vzdělávání“. Obnovuje se devítiletá školní docházka, dochází ke zrušení středních (základních) škol a zřizují se devítileté základní školy s prvním a druhým stupněm. Tato nová koncepce i nadále klade důraz na praktické předměty a „pracovní vyučování“. Po krátké pauze jsou zřizovány střední školy se všeobecným vzděláním (více známé jako dvanáctiletky), od roku 1969 znovu nazýva-

né gymnázia. I zde však je kladen důraz mimo jiné na osvojení věd i na základy výroby „polytechnizace“. Od roku 1960 se v ČSSR objevují nově střední školy pro pracující.

V 70. letech po období krátké obrody dochází ke snahám o socialistickou obnovu školství. Zejména na základech usnesení sjezdů KSČ v letech 1973 a 1976 dochází k dalšímu rozvoji československé výchovně-vzdělávací soustavy. Po 20 letech se opět sjednocují nároky vzdělávání učitelů pro základní a střední školy. Příprava na učitelskou profesi probíhá zejména na pedagogické fakultě, do přípravy se však zapojují i další typy fakult. Požadavek na vysokoškolské vzdělání učitelů je uveden v zákoně. Přesto však ve velkém množství jsou základní školy obsazeny učiteli bez vysokoškolského vzdělání a české školství se s tímto problémem potýká prakticky dodnes.

V roce 1978 vstupuje v platnost další zákon – „Zákon o školských zařízeních“. Je zavedena desetiletá!!! školní docházka, a tak každý absolvent povinné školní docházky po ukončení základní školy osmou třídou dosahuje dvouletým studiem středoškolského vzdělání. Nově jsou zavedena střední odborná učiliště s čtyřletými obory s maturitou, která mají konkurovat gymnáziím. V rámci těchto nově vzniklých škol dochází k masovému večernímu a dálkovému vzdělávání, které má za úkol doplnit pracujícím maturitou ukončené vzdělání. Tento stav se pak udržel až do roku 1989.

V tomto okamžiku si nutně musím položit otázku. Jaké tedy bylo školství v ČSSR po roce 1948? Současná česká historiografie se zabývá podrobně předmnichovskou situací ve školství, zabývá se rovněž i staršími obdobími. Vyhýbá se však hodnocení socialistického školství. Je zřejmé, že v důsledku politické diktatury komunistické strany a jejich mnoha chybných až škodlivých řídicích rozhodnutí – zejména pak v 50. letech, docházelo ve školství k mnoha negativním etapám. Nelze však na toto období nahlížet pouze černobíle. Školský systém přinášel i mnohá pozitiva, jako je například kvantitativní rozvoj středního odborného školství a vysokého školství. Dochází k rozšiřování přístupu populace k vyšším úrovním vzdělávání, růstu vzdělanostní mobility. Při hodnocení vývoje musíme vzít na zřetel, že československé školství v období předmnichovské republiky je velice vyspělé a ve srovnání s okolním světem je jedním z nejvyspělejších a nejvzdělanějších součástí Evropy. V tomto srovnání pak často může docházet ke zkresleným a nepřesným interpretacím.

Události následující po listopadu 1989 nabraly obrovský spád. V revolučním vzepětí, během pěti měsíců bez jakékoliv podpory výzkumu a analýz, jen na základě tlaku zájmových skupin, byly uzákoněny zásadní změny českého vzdělávacího systému. Během dnů a týdnů se tehdy odehrávalo to, co

nyní trvá dlouhá léta. Nastartovaly se změny, které vzdělávací politiku ovlivňují dodnes.

Vzdělávací systém se obvykle mění pomalu a těžce. Je až k podivu, co všechno se odehrálo v prvním půlroce roku 1990. Dochází k výrazným koncepčním změnám – autonomie VŠ, otevření prostoru školské plurality („mnohosti“), mění se obsahy vzdělávání (občanská nauka, dějepis, konec povinné ruštiny), na vedoucích místech od ministerstev po ředitele škol se mění lidé. V tomto překotném období však dochází k několika těžko napravovaným přešlapům, které jsou v rozporu s trendy vývoje rozvinutých zemí. Povinná školní docházka je zkrácena opět na 9 let, postupně je znovuoobnovována devítiletá základní škola. Ruší se 90% kapacit institucí, které zajišťují další vzdělávání učitelů. Dochází ke změně financování učňovského školství – financování je přesunuto z podniků na stát. Vysokým školám je přiznána rozsáhlá autonomie bez zajištění mechanismu, kterým by musely adekvátně odpovídat na potřeby společnosti.

Jaké tedy mělo školství úkoly po roce 1989? Jako zásadní kroky byla stanovena deideologizace, demokratizace a decentralizace školy. Ono se to však lépe řekne, než udělá. Do roku 1989 byla zásadním úkolem výchova socialistického občana, která se velice rychle 17. listopadu 1989 mění ve výchovu občana v demokratické republice. Naše republika a s ní i školství se otvírají Evropě a světu. Spolu s tím se začínají otevírat otázky spojené se zvýšenou migrací. Z toho důvodu začíná vyvstávat nutnost multikulturní výchovy. Dodnes se nedovedou odborníci shodnout, jaká cesta je správná. Na multikulturní výchovu začínají tlačit další problémy. Je třeba začít vést studenty k vnímání a budování rolí v životě. Na tomto základě je do škol zaváděna genderová výchova. Nyní se kruh uzavírá. Ti, co studovali před rokem 1989, si jistě vzpomenu na hodiny povinné Branné výchovy. V roce 1989 byla branná výchova zrušena a dnes se nám do školních rozvrhů branná výchova pomalu vrací.

V roce 2001 dochází k vytvoření tzv. Bílé knihy – dlouhodobého záměru, na jehož základě dochází k mnoha změnám ve školství a mimo jiné i k vytvoření rámcových vzdělávacích programů, které jsou na úrovni škol rozpracovány na školní vzdělávací programy postupně na všech typech základních a středních škol. V současné době však odborníci zjišťují, že se nejednalo o příliš šťastný krok. Alespoň ne ve všech typech vzdělávacích oblastí. Budou se vracet centrálně stanovené učební plány???? Nevím. Za posledních 27 let se u nás vyměnilo velké množství ministrů školství, jejich průměrná doba setrvání ve funkci je jeden a půl roku. Každý z ministrů si přivádí vlastní tým a vlastní myšlenky. Někteří ministři mají učitele rádi více, někteří méně. Je otázkou, jak se bude české školství vyvíjet do budoucna. Nezbude nám než doufat, že vývoj bude co nejvíce k lepšímu...

Touto kapitolou jsem uzavřel problematiku vývoje výchovy a vzdělávání od starověku po současnost. Jsem moc rád, pokud jsem Vás alespoň trochu zaujal. V příštím vydání bych se rád věnoval reformnímu a alternativnímu školství.

Vážení přátelé,
téma pro horké, letní dny je dehydratace a příjem tekutin.

Dodržování dostatečného pitného režimu není jen **moderní dietní máníí**, ale závažný zdravotní problém.

Dostatečný příjem tekutin za den je velmi individuální. Každý z nás má jinou denní pohybovou aktivitu, přijme jiné množství potravin, jinak slané a kořeněné jídlo a jeho tělo potřebuje rozdílné množství tekutin. Pravidlo typu „Vypijte minimálně 2 litry tekutin denně“, opravdu neplatí. Každý člověk každý den potřebuje jiné množství tekutin.

DEHYDRATACE – ztráta a nedostatek vody, snížené množství vody v organismu. Vzniká ztrátami tekutiny pocením, nedostatečným příívodem tekutin, při nadměrných průjmech a zvracení. Dehydratace je zvláště nebezpečnou komplikací průjmů u malých dětí, které ještě nemají dostatečně vyvinuté způsoby její kompenzace. Na lidský organismus má různé dopady. Záleží na tom, kolik tekutin jsme ztratili, na současném fyzickém a psychickém stavu, na našem zdraví a na podmínkách prostředí (vlhkost vzduchu a teplota okolí), ve kterém se právě nacházíme.

Lidské tělo obvykle obsahuje asi 60 % až 70 % vody. Ztráta přibližně **1,5 % vody** v těle je výchozím bodem **mírné dehydratace**. **Dvouprocentní dehydratace** těla způsobí **snížení sportovního výkonu** o 10 procent. Čím více se tělo vysušuje, tím více se zhoršuje jeho výkon. Již ztráta okolo **4 % vody** se projevuje **pocitem žízně, sníženou výkonností, poruchami soustředění, bolestí hlavy, ospalostí**. Pokud ztráta přesáhne **8 %**, může způsobit až **úmrť**. Dehydratace může být životu nebezpečná a je příčinou smrti u mnoha nemocí, zejména silných průjmových onemocněních (cholera, tyfus).

Optimální objem tekutin, které má člověk **denně vypít**, je **0,3 litru tekutin na 10 kg hmotnosti**.

V létě velké množství tekutin vypotíme, proto můžeme vypít i dvojnásobek nebo více. Tekutiny bychom měli **pít postupně**, není vhodné vypít během hodiny polovinu doporučené denní dávky. Na druhé straně musíme být opatrní ohledně množství vypité vody, protože **vodou se můžeme přepít**. Dochází k přetížení ledviny, hrozí otok plic, s tím spojené obtížnější dýchání, nedostatečné okysličení krve a mozku a vzácně infarkt myokardu. Člověku se mění barva obličeje a celého těla, je mu nevolno, zvrací.

Klinické projevy dehydratace:

Tmavě zbarvená moč. Moč není světlé barvy, ale tmavá. Tak často vypadá ranní moč, protože celou noc nepijete. Vaše tělo se přes noc potýkalo s krátkodobou dehydratací. Ráno byste si měli dopřát dostatek vody, čaje. Důležité je, že běžně by měl člověk močit nej-

méně 6x až 7x denně, záleží na ročním období a náročnosti dnu, tento počet bývá běžný.

Zácpa. Organismus se snaží pro svou potřebu brát tekutinu ze všech částí těla, i z tlustého střeva. Dostatečný příjem tekutin může problém se zácpou dokonce vyřešit.

Bolesti hlavy, hlavně v létě. Tělo při pocitu žízně absorbuje vodu ze všech tkání, i mozku. Tkáň ztrácí část své vlhkosti a smršťuje se. Aktivují se receptory bolesti a rozbolí vás celá hlava. Stačí se dostatečně napít a bolest hlavy ustoupí.

Suchá pokožka a tvorba nových vrásek. Suchá, šustivá, bledá pleť. Dostatek tekutin, hydratační masky a pleťové oleje pomohou v regeneraci pleti. Pijte vodu s citronem a okurkou a také si plátky okurky položte na pleť. Okurka je plná vody a látek, které zklidňují pokožku.

Sucho v ústech. Suché rty a divný pocit v ústech. Když málo pijete, může vám nepřijemně páchnout z úst. Důvod je ulpívání bakterií z jídla na zubech a jazyku, vodou je můžete částečně smývat.

Příbytek váhy. Častý hlad a postupné přibývání na váze. Někdy mozek může signalizovat, že máte žízeň, i když doopravdy máte hlad, protože část mozku odpovědná za regulaci hladu a žízně je ve stejném centru. „Hlad je převlečená žízeň.“

Únava a malátnost. Může vám být až na omdlení. Tělo se dehydratuje, snižuje se objem krve, která se skládá až z 80 % z vody. Srdce musí pracovat rychleji, aby zabezpečilo kyslík pro celý organismus. Padá na vás únava. Dopřejte si čistou vodu. Snažte se vyhnout **kávě, ta dehydratuje!**

Vliv na imunitní systém. S dehydratací se zvyšuje koncentrace toxinů v krvi, co oslabuje imunitní systém.

Péče o klouby. Voda je potřebná v péči o klouby, které nedostatkem vody trpí, hlavně kloubní spoje a chrupavky. Dostatečné množství vody podle denní aktivity a tělesné váhy.

Dále se dehydratace, snížené množství vody v organismu, navenek projevuje žízní, suchou pokožkou a lepivým pocitem v ústech, oběhovými i psychickými příznaky a horečkou. V těle je projevem hustější krev, která obtížně cirkuluje. Může být i životu nebezpečná.

Už velmi malý úbytek vody v těle vede k výraznému snížení intenzity cvičení, křečím ve svaích a zažívacím potížím. Ovlivňuje **náladu, zhoršuje soustředění, vyvolává úzkost a napětí**. Mírný, ale dlouhodobý nedostatek tekutin, může mít za následek i **poruchu funkce ledvin** (včetně tvorby ledvinových a močových kamenů), častější infekce močových cest, může přispět k rozvoji některých druhů rakoviny (tlustého střeva, konečníku, močového měchýře) a i srdečně-cévních onemocnění.

Snížené množství vody v organismu je obzvláště nebezpečné pro okrajové věkové skupiny – děti a seniory.

Dehydratace a děti.

Dětský organismus je mnohem složitější a citlivější na ztráty tekutin než organismus dospělého člověka. Dítě není „malý dospělý“. Čím je dítě menší, tím větší má jeho organismus obsah vody v těle a zároveň vyšší nároky na příjem tekutin. Dítě má v porovnání s dospělými větší tělesný povrch i povrch dýchacích cest. Je náchylnější ke ztrátám tekutin jejich odpařováním z kůže a dýchacích cest. Většina vody v jeho těle se nachází vně buněk, mezi buňkami, a v cévním prostředí, což může vznik dehydratace ještě více urychlit. Na pozoru musíme být, pokud dítě stoná, má horečku nebo zvrací či má průjem. Může dojít k přehřátí dětí při aktivním sportování a dětských hrách, zejména v létě, jestliže se pro velký zápal ze hry dítě zapomene napít.

Dehydratace a seniory. Stárnoucí organismus má z důvodu poklesu řady tělesných funkcí i nižší nároky na množství vody, protože již pro tyto funkce není voda potřeba v tak velkém množství. Senioři mají sníženou koncentrační schopnost ledvin. To znamená, že ledviny již nejsou schopny regulovat množství vyloučené moči „jako za mlada“ a produkuje jí více, čímž dochází k větším ztrátám. Proto zůstávají v platnosti stejná doporučení pro množství vody, kterou je třeba přijmout jako u dospělých. U seniorů je třeba pamatovat, že mají **snížený pocit žízně**. Věnovat zvýšenou pozornost nápojům, které konzumují – někteří z nich mohou být více citliví na obsah kofeinu v nápojích. Kofein může mít u citlivých jedinců mírné močopudné účinky a tím pádem prohlubovat stav dehydratace. Není proto vhodné, aby hlavními nápoji, které senioři konzumují, byla káva a černý čaj.

Terapie: Naslouchejte svému tělu. Snažte se vyhýbat kávě, slazeným nápojům a černému čaji. Dopřejte si raději **čistou vodu bez bublinek** či na minerály bohatou **minerálku**. Kromě čisté vody se z těla mohou ztrácet i ionty sodíku, draslíku, chlor apod.. Ty je s vodou vhodné doplnit - iontové nápoje, minerálky, infuze.

Proto pozor!

***Subjektivní pocit žízně ani zdaleka neodpovídá naší skutečné potřebě tekutin.**

***Správně bychom měli pít, i když žízeň nemáme.**

***Výrazem „pitný režim“ míníme pravidelný a zároveň dostatečný příjem vhodných tekutin.**

***Pocit žízně by pro nás měl být až varovným signálem a neměl by být tím, co nás vede k příjmu tekutin.**

***Pocit žízně je u některých jedinců oslabený!**

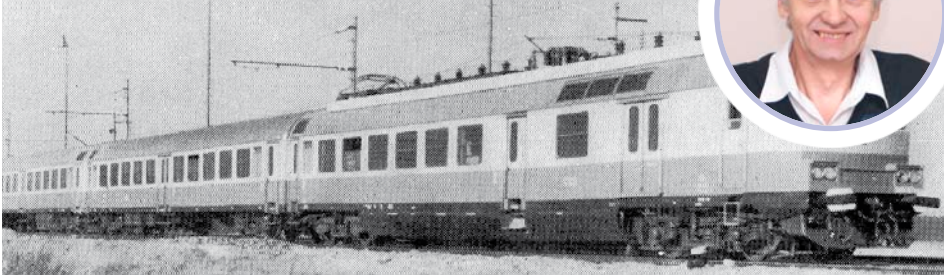
***Nižší pocit žízně mívají často ženy, zvláště ale starší lidé.**

Nevýhody stejnosměrné soustavy, časté napájecí stanice a ztráty v elektrickém vedení, vedly k rozhodnutí zavést u ČSD střídavou napájecí soustavu 25 kV 50 Hz. Byl přijat plán, že všechny tratě na jih od hlavního tahu budou v případě elektrifikace ve střídavé trakci. Dále bylo rozhodnuto, že mezi oběma napájecími soustavami budou zřizovány stykové stanice. Ve výhledu se počítalo se zaváděním dvouproudových elektrických hnacích vozidel. Jedním z důvodů, který podporoval zavedení střídavé trakce, byla nutnost odzkoušení elektrických lokomotiv ze závodů Škoda, které dodávaly tyto druhy elektrických lokomotiv do zahraničí v rámci spolupráce socialistických států. Prvními střídavými hnacími vozidly byly lokomotivy řady S 479.0 jezdící na trati Plzeň – Blovice elektrifikované k 1.4.1962. Tyto lokomotivy měly shodnou délku jako E 469.1, měly však jiné podvozky se zkráceným rozvorem. Vybaveny byly křemíkovými usměrňovači a trakčními motory o trvalém výkonu 2 800 kW. Lokomotiva tak měla výkon těsně pod 3 000 kW. Byly postaveny jako dva prototypy a v roce 1962 vznikly další dva prototypy s integrovanými rtuťovými usměrňovači, které byly označeny řadou S 479.1. Obě řady svým provozem posloužily k získání zkušeností uplatněných u pozdějších lokomotiv pro domácí a zahraniční železnice.

Pro potřeby železničního zkušebního okruhu ve Velimi byla postavena v roce 1963 jediná šestinápravová lokomotiva řady S 699 s laminátovou lokomotivní skříní. Byla první loko-

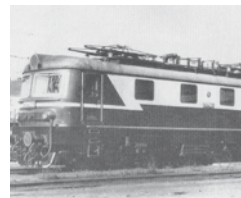
STŘÍDAVÉ NAPÁJENÍ

SM 488.0

motivou s laminátovou skříní na světě. U této lokomotivy byl převodový poměr upraven na hodnotu 2,18:1, aby její rychlost dosahovala 160 km/hod., ale jejím rekordem je 203 km/hod. Tato lokomotiva nikdy nejezdila pro ČSD a byla využívána pouze pro výzkumné účely. Dalším vývojovým článkem byla již sériová řada S 489.0. Tyto elegantní lokomotivy jsou pozoruhodné provedením lokomotivní skříně, která má čela ze skelných laminátů s originálním a vkusným tvarem. Trakční motory mají proti předchozím prototypovým řadám větší trvalý výkon 3 080 kW a hodinový výkon 3 200 kW. Do provozu přicházely v roce 1966 a uplatnění našly na nově elektrifikované trati z Kutné Hory do Brna. V roce 1968 došlo u další série těchto lokomotiv ke změně převodu na hodnotu 1:3,2 a tím ke zvýšení rychlosti na 120 km/hod., tato řada byla označena jako S 499.0.

Pro příměstskou dopravu byly v roce 1966 vyrobeny třídielné jednotky označené řadou SM 488. V Praze byly spojeny do šestivozové sou-

S 479.0 a S 479.1

S 489.0 a S 699.0

pravy a ve své době se staly moderním dopravním prostředkem pro osobní dopravu.

(Čerpáno z knih a zdrojů týkajících se železnice, lokomotiv a železné dráhy)

Určeno nejen řidičům

Cyklistická sezóna nabírá o prázdninách na obrátkách a na kola usedají další a další tisíce lidí. Cyklisté jsou bohužel jednou z nejohroženějších skupin účastníků silničního provozu. Než tedy šlápnete do pedálů, rozhodně byste měli myslet na sjednání vhodných pojištění.

V loňském roce, jak ukazuje policejní statistika, bylo řidičů nemotorového vozidla, tedy nejčastěji cyklisty, zaviněno 2625 nehod, při kterých zahynulo 24 lidí. Za první čtyři měsíce letošního roku zemřelo na silnicích už pět cyklistů a 364 nehod bylo zaviněno právě řidiči nemotorových vozidel.

V případě způsobení nehody řidičem auta se škody hradí z povinného ručení, na cyklisty se ale nic takového nevztahuje.

Když cyklista způsobí dopravní nehodu, musí vedle pokuty platit i všechny vzniklé škody. Kvůli novému občanskému zákoníku navíc může být odškodnění několikanásobně vyšší, než jaké bývalo v předchozích letech. Viníci platí nejen za hmotné škody a léčbu poškoze-

ných, ale často jim také hradí ušlý zisk za období pracovní neschopnosti. Řešením je pojištění odpovědnosti z občanského života. To se vztahuje také na rekreační sporty, a zahrnuje tak i cyklistiku.

Pojištění odpovědnosti si můžete sjednat samostatně, ale i jako součást pojištění do-

Pochopitelně je důležité myslet i na vlastní zdraví a mít tak sjednáno úrazové či životní pojištění. Pro případ úrazu doporučují pojišťovny střední až vyšší úroveň zajištění, tedy mít sjednáno pojištění na pojistnou částku minimálně půl miliónu korun, v případě trvalých následků pokrýt pojistnou částkou alespoň trojnásobek ročních příjmů.

Pojišťovny mohou uplatňovat také výluky, kdy pojistné plnění krátí, nebo vůbec nevyplatí. Typickým případem je situace, kdy jede cyklista na kole pod vlivem alkoholu nebo jiných omamných látek. Pojišťovny by krátily plnění i v případě, kdy by cyklista způsobil nehodu hrubou nedbalostí, nebo dokonce úmyslně.

V rámci úrazového pojištění může pojišťovna snížit pojistné plnění až o 50 procent, pokud se úraz stane pod vlivem alkoholu, resp. jiných návykových látek.

Ke krácení pojistného plnění může dojít i v případě, že se na kole zraníte a nebudete mít na hlavě nasazenou přilbu a prokázalo-li by se, že by mohla rozsah zranění zmírnit.

Jízda na kole bez pojištění může přijít velmi draho

mácnosti. Ochrání vás před nepříjemnými a nečekanými výdaji, ke kterým dochází, pokud cyklista způsobí nehodu. Právě škody způsobené cyklisty patří mezi nejčastější důvody plnění v rámci pojištění odpovědnosti z činnosti v běžném občanském životě.

Pojišťovny proto doporučují sjednat si pojištění na vyšší limity, řádově v miliónech korun. V případě pojištění odpovědnosti doporučují pojistit se na částku tři až pět miliónů korun.

Pro aktivní cyklisty, kteří na kole tráví většinu roku, doporučují limit plnění alespoň pět miliónů korun.

Badminton – MM USIC ve Švýcarsku

Ve švýcarském Bernu proběhlo ve dnech 5. až 9. července Mezinárodní mistrovství USIC v badmintonu. Za účasti našich reprezentantů a dalších jedenácti zemí, proběhla v místní sportovní hale utkání ve čtyřech skupinách. Los nám do skupiny přisoudil soupeře Belgie a Dánsko. Belgii jsme porazili 5:3 a Dánsko 6:2 a postoupili do dalších kol. Zde jsme narazili na domácí družstvo Švýcarska, hrající ve skvělé formě. Porážka, kterou jsme utrpěli, neodpovídala výkonům na hřišti. O výsledku se rozhodovalo vždy v koncovkách setů. Neúspěch v tomto utkání znamenal, že dalším soupeřem bude družstvo Bulharska. V napínavém utkání, kdy přišli na řadu emoce z důvodu nesportovního chování soupeře, jsme remizovali 4:4. Jediný neuhraný míček v koncovce druhého setu, ze zápasu Michala Šístka, rozhodnul o postupu soupeře. V případě úspěchu bychom hráli o páté a šesté místo. Posledním střetnutím bylo opakované utkání se soupeřem ze skupiny a to Belgií. Naše druž-

stvo přes obětavý a bojovný výkon nezopakovalo úspěšné vystoupení ve skupině a prohrálo 6:2.

Celkové osmé místo je však naším nejlepším umístěním v historii mistrovství USIC v tomto sportu. Naším hráčům patří obdiv a poděkování za předvedené výkony a vzornou reprezentaci.

Reprezentovali: Martina Krocová, Marta Ondrušáková, Aleš Majer, Luděk Majer, Lukáš Nevečeřal, Michal Šístek, trenér Vladimír Tomášek.

Doprovod: tlumočnice Lenka Paurová, vedoucí Miroslav Novotný

M.N.

Výsledky:

1. Indie
2. Francie
3. Německo
4. Švýcarsko
8. Česká republika

Nádraží, které snad není ani na mapě

Tak a je to tady. Je léto, horka přesahuje 30 °C a já jsem úspěšně ukončil druhý ročník na jedné nejmenované rakouské střední škole. Jako student této školy máme povinnost absolvovat každým rokem dvouměsíční praxi, která nám pomáhá si zdokonalit své vědomosti, případně se něčemu přiučit a v neposlední řadě si také něco vydělat.

Já jsem si svoji praxi našel ve Vídni v jedné vnitropodnikové krásné kavárně. Jelikož je zde ubytování příliš drahé, tak jsem hledal ideální vlakové či autobusové spojení z Brna do Vídně, poněvadž to není tak daleko. Na internetu jsem se dozvěděl, že vlaky jezdí v ideální časy, ale hlavně jsem zde zjistil, že z důvodu opravy našeho hlavního nádraží, které je v hrozném stavu, zastavují v nějaké stanici, která nese název „Brno dolní nádraží“. protože jsem absolutně neměl tušení, kde se toto nádraží nachází, podíval jsem se na internet. Značka nádraží tam sice je, ale nikdy jsem o něm neslyšel a maminka také nevěděla, kde je a jak se tam vůbec dostane, aby mě mohla autem vyzvednout.

Zeptal jsem se tedy otce, zkušeného železničáře. „Tati, na internetu stojí, že vlaky zastavují z důvodu výluky na nějakém dolním nádraží. Nevíš, kde to je?“ „Ano vím, toto nádraží se nachází kousek od našeho centrálního autobusového nádraží, tedy kousek od ÚAN Zvo-

nařka. Tam mělo stát nové vlakové nádraží, ale nic z toho asi nebude. Na nádraží pro tebe večer přijedu.“

A tak jsem 19. června nastoupil do railjetu č. 370 z Grazu do Prahy. Než jsme se rozjeli, tak jsem obdivoval krásu Vídeňského nádraží – všude čisto, krásná nástupiště a informace, veškerý personál zde umí i anglicky a všude jsou obchody s příjemnou obsluhou. Upřímně jsem se trochu styděl při vzpomínce na naše hlavní nádraží, které máme v Brně.

Přesně v 17:10 jsme vyjeli z Vídně. Očekávaný příjezd do Brna byl 18:34, což vlak dodržel a já byl zvědavý, jak vypadá to mně neznámé dolní nádraží. Přibližně v 18:30 již ve vlaku zaznělo: „Dámy a pánové, následuje stanice Brno dolní nádraží“. Šel jsem tedy ke dveřím a byl jsem připraven vystoupit. Když se dveře otevřely, všiml jsem si už na první pohled, že je zde něco v nepořádku. Peron je příliš nízký, a proto jsem musel udělat docela velký krok dolů, abych dosáhl nohou, což bylo ve společenských botách a kalhotách docela obtížné.

Nicméně jsem vystoupil a šel s davem směrem k východu, když jsem uviděl nějakou paní v oranžové vestě. Opodál byly závory, které zabraňovaly průchodu přes hlavní koleje. Paní nám tyto závory musela ručně zvednout a podržet. Když jsem přešel přes koleje, všimnul jsem si dvou bílých budov ve špatném

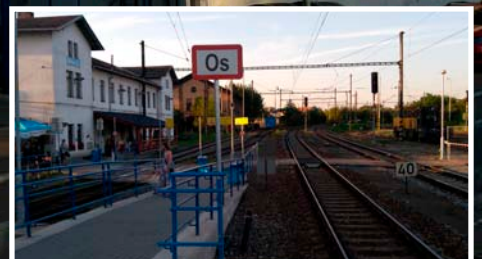
a zchátralém stavu. Šla z nich hlasitá rocková hudba, z čehož usuzuji, že zde žijí umělecky nadaní lidé. Toto zpestření určitě potěší hlavně starší cestující při čekání na vlak. Mezi těmito budovami se nachází dřevěná stříška, pod kterou se tísni asi padesát lidí čekajících na vlak. Pokud bych si zde chtěl koupit nějaké občerstvení, tak bych asi umřel hladu a žízní. To naštěstí nebyl můj případ. Někjaké další informace zde také nejsou k vidění.

Bohužel jsem si zapomněl ve vlaku odskočit, a tak jsem hledal sociální zařízení. Když jsem ho konečně našel, zmohl jsem se na jedinou větu: „No, radši to vydržím.“ Jako záchody jsou zde totiž Toi Toi budky umístěné všem na očích.

Opodál stál již můj otec, který mě odvezl z tohoto „provizoria“ domů.

Jak dny a týdny plynuly, povšiml jsem si, že na dolním nádraží přibyl malý stánek s občerstvením, dva automaty a dvě nové dřevěné střechy. Toi Toi se přesunuly do mezery mezi budovami, blíže ke zdroji muziky, asi aby to cestujícím lépe šlo.

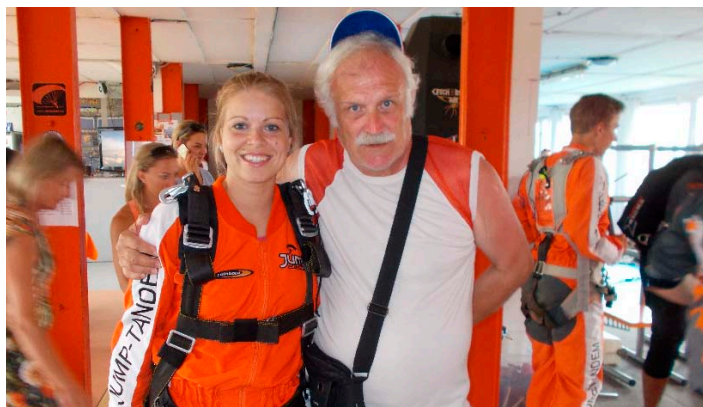
Mohu tedy závěrem konstatovat, že pokud se nové hlavní nádraží vbrzku stavět nebude, čeká stanici Brno dolní nádraží ještě zajímavá budoucnost...

Už je to hodných pár pátků, co jsme uveřejňovali fotografie našich čtenářů, pořízených společně s celebritami z oblasti politiky, kultury, sportu... ale náš čtenář a dopisovatel, řekněme i lovec celebrit (mimo jiné), Oldřich Lošťák nezapomněl. A tak se opět můžeme pokochat záběry na jednu z našich reprezentantek v jeho společnosti a také i tentokrát v pro ni nezvyklé roli.

Michaela Hrbková, česká reprezentantka v házené, hrající za německý klub Frisch auf Göppingen byla vyhlášena nejlepší hráčkou německé bundesligy a zároveň byla i nejlepší střelkyní!!! Ke svým narozeninám dostala dárkem tandemový seskok na letišti v Prostějově. A u toho jsme já a můj kamarád „spartan“

Jaromír Přecechtěl nemohli chybět. Seskok Miša zvládla bravurně stejně jako zápasy v německé bundeslize.

Toulky – Jaroměř a Josefov

Tato dvě dříve samostatná města byla sloučena v roce 1948. Původní název Josefova byl Ples podle vesnice, která se na jeho výstavbě podílela. Při příležitosti korunovace císaře Leopolda II. českým králem byl Ples povýšen na královské svobodné město. Dva roky poté nechal císař František II. pevnostní město přejmenovat na Josefov na počest svého strýce Josefa II. V letech 1780 až 1787 tu podle plánů francouzských vojenských stavitelů vzniklo vrcholné dílo evropského urbanismu a fortifikačního umění. Značná část těchto značně zchátralých podzemních chodeb a opevnění byla renovována a jsou nyní přístupné pro veřejnost. Pro opevnění Plesu/Josefova jsou typické mimořádně rozsáhlé sítě podkopů v délce cca 42 km. Josefovská pevnost sloužila jako žalář, zadržování zde byli třeba itaľští a uherští revolucionáři v roce 1849 a turečtí vojáci v letech 1878–1879 a 1912. Jaroměř je východočeské město, ležící 17 km severovýchodně od Hradce Králové. Historické jádro města je městskou památkovou zónou. Na začátku 18. století založil Jaroměřicko čilý ruch spojený s výstavbou Šporkova lázeňského komplexu v Kuksu. Nejvýznamnější památkou Jaroměře je gotický chrám sv. Mikuláše. Historickému náměstí s podloubím dominuje mariánský sloup – z let 1722 až 1727, na hlavním náměstí, od socha-

ře Matyáše Bernarda Brauna Řehoře. Ze středověkého opevnění města zůstala zachována pouze jediná brána se zvonici. K předním památkám moderní české architektury patří Wenkeův obchodní dům postavený v roce 1911 podle návrhu známého architekta Josefa Gočára, kde v současné době sídlí městské muzeum a galerie. Mezi další zajímavosti Jaroměře patří Železniční muzeum v někdejší výtopně ČD vybavené historickými stroji, vagóny, železničními doplňky a reáliemi.

Miroslav Gloss

Blahopřejeme

V tomto měsíci slaví narozeniny:

Pavel Štiller – Legios Louny

Karel Mlejnek – JLV

Ing. Eva Malá – OHL ŽS řed. spol.

Vlastimil Zaspal – ČD Telematika Ústí n. L.

Zuzana Sehnalová – žst Šumperk (Ariva)

Zdeňka Cupalová – OHL ŽS řed. spol.

Olga Ludrovská – AŽD MZ Olomouc

Luboš Nový – Skanska EMD

Alžběta Vlčková – OHL ŽS Brno